

ภาคผนวก ก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง ในจังหวัดสมุทรสาคร” ชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาวิชาการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามชุดนี้จะใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น จึงใคร่ ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ให้ครบทุกข้อ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้มา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงใน ช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย / ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. บริษัทมีทุนจดทะเบียนเท่าไร

() ไม่เกิน 50 ล้านบาท

() 51 - 100 ล้านบาท

() 101 - 200 ล้านบาท

() 201 ล้านบาทขึ้นไป

2. บริษัทของท่านมีพนักงานกี่คน

() ไม่เกิน 300 คน

() 301 - 500 คน

() 501 - 1,000 คน

() 1,001 คนขึ้นไป

3. สถานภาพกิจการของท่าน

() เจ้าของคนเดียว

() ห้างหุ้นส่วน

() บริษัท

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ประเภทกิจการของท่าน

() โรงงานผลิตปลาแช่แข็ง

() โรงงานผลิตอาหารแปรรูปจากอาหารทะเล

() โรงงานผลิตกุ้งแช่แข็ง

() โรงงานผลิตปลาหมึกแช่แข็ง

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. สถานประกอบการของท่านตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ใดในจังหวัดสมุทรสาคร

() อำเภอเมือง

() อำเภอกระทุ่มแบน

() อำเภอบ้านแพ้ว

6. สถานประกอบการของท่านเปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี
- () น้อยกว่า 1 ปี () 1-5 ปี () 6 - 10 ปี
 () 11 - 20 ปี () มากกว่า 20 ปี
7. สถานประกอบการของท่านกำหนดเวลาทำงานไว้วันใดบ้าง
- () วันจันทร์ - ศุกร์ () วันจันทร์ - เสาร์
 () ทุกวัน () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. สถานประกอบการของท่านกำหนดเวลาทำงานไว้อย่างไรบ้าง
- () เป็นกะ () เป็นเวลาประจำ (08.00 - 17.00 น.)
 () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. ระบบการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างท่านจ่ายในรูปแบบใด
- () รายเดือน () รายวัน
 () เหมายจ่าย () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
10. ท่านจัดสวัสดิการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ นอกจากค่าจ้างให้ลูกจ้างหรือไม่
- () มี ได้แก่..... () ไม่มี
11. สถานประกอบการ ของท่านมีนโยบายตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน แบบใด
- () ตรวจสอบทุกคน () ตรวจสอบเฉพาะบางคน () ไม่มีการตรวจ
12. กิจการของท่านจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานหรือไม่
- () จ้าง (ถ้าตอบว่าจ้างให้ตอบคำถามข้อ 13 - 16 แล้วจึงตอบส่วนที่ 2, 3 และ 5)
 () ไม่จ้าง (ถ้าตอบว่าไม่จ้างกรุณาข้าม ไปตอบคำถามในส่วนที่ 4 และ 5)
13. ปัจจุบันท่านจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานในสถานประกอบการของท่านกี่คน
- () ไม่เกิน 300 คน () 301 - 500 คน
 () 501 - 1,000 คน () 1,001 คนขึ้นไป
14. แรงงานต่างด้าวที่ท่านรับเข้าทำงานในสถานประกอบการของท่านเป็นแรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือไม่
- () ถูกต้องตามกฎหมาย 0 - 10 % () ถูกต้องตามกฎหมาย 11 - 20 %
 () ถูกต้องตามกฎหมาย 21 - 30 % () ถูกต้องตามกฎหมาย 31 - 40 %
 () ถูกต้องตามกฎหมาย 41 - 50 % () ถูกต้องตามกฎหมาย 51 - 60 %
 () ถูกต้องตามกฎหมาย 61 - 70 % () ถูกต้องตามกฎหมาย 71 - 80 %
 () ถูกต้องตามกฎหมาย 81 - 90 % () ถูกต้องตามกฎหมาย 91 - 99 %
 () ถูกต้องตามกฎหมาย 100 %

15. แรงงานต่างด้าวที่ท่านจ้าง เป็นแรงงานสัญชาติอะไร

() พม่า จำนวน.....คน

() กัมพูชา จำนวน.....คน

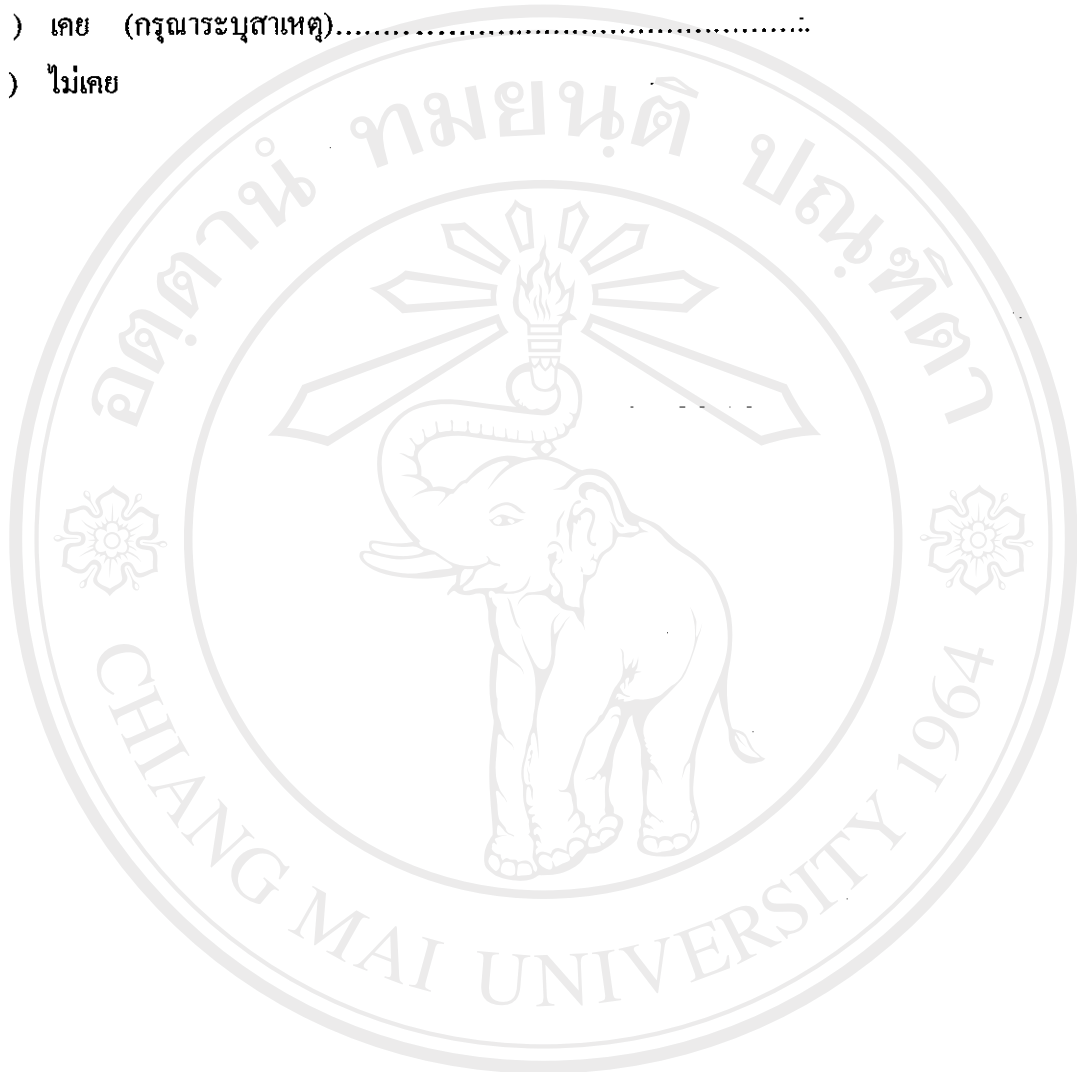
() ลาว จำนวน.....คน

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....คน

16. ท่านเคยมีการเลิกจ้างแรงงานต่างด้าวหรือไม่

() เคย (กรุณาระบุสาเหตุ).....

() ไม่เคย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 2.1 แรงงานต่างด้าวสามารถปฏิบัติงานตามเวลาที่บริษัทกำหนด ไม่หยุดงานหรือขาดงาน
- 2.2 แรงงานต่างด้าวมีความทุ่มเทในการทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพมากกว่าคนไทย
- 2.3 แรงงานต่างด้าวปกครองง่าย และเชื่อฟังคำสั่งผู้บริหารเป็นอย่างดี
- 2.4 แรงงานต่างด้าวช่วยรักษาผลประโยชน์ขององค์กร
- 2.5 แรงงานต่างด้าวมีความจงรักภักดี และมักไม่เปลี่ยนงานหรือออกจากงานบ่อย เหมือนแรงงานไทย รวมทั้งไม่นำความลับของนายจ้างไปเปิดเผย
- 2.6 แรงงานต่างด้าวให้ความเคารพและยอมรับนับถือนายจ้าง
- 2.7 แรงงานต่างด้าวมีความซื่อสัตย์สุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานที่เกี่ยวกับการเงินหรือวัสดุมีค่าของ บริษัท
- 2.8 แรงงานต่างด้าวมีความอดสาหะขยันอดทน และไม่เกียจงาน
- 2.9 แรงงานต่างด้าวมีความคิดสร้างสรรค์ทำให้ ได้ผลงานที่ดี มีคุณภาพ
- 2.10 แรงงานต่างด้าว ไม่เรียกร้องค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินมากเท่าแรงงานไทย
- 2.11 แรงงานต่างด้าว ไม่เรียกร้องเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่ทำงาน
- 2.12 แรงงานต่างด้าวไม่เรียกร้องเรื่องการ ยกย่องชมเชย หรือการให้รางวัลอื่นๆ เป็นค่าตอบแทนเหมือนแรงงานไทย
- 2.13 แรงงานต่างด้าวในจังหวัดสมุทรสาครมักพักอาศัยกันอยู่เป็นกลุ่มตามบ้านเช่า และหอพักในชุมชนทำให้บริษัทจัดกรรับ-ส่งและควบคุมดูแลง่าย
- 2.14 แรงงานต่างด้าวหาได้ง่ายในจังหวัดสมุทรสาคร
- 2.15 นโยบายที่ให้แรงงานต่างด้าวทุกคนต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพก่อนเข้าทำงาน ทำให้บริษัทไม่ประสบปัญหาเรื่องโรคติดต่อต่างๆ ที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว และปัญหาด้านสุขภาพเหมือนในอดีต
- 2.16 กฎหมายมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติสำหรับนายจ้างหรือผู้ที่ให้ที่พักพิงแก่แรงงานต่างด้าว
- 2.17 ค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพให้แรงงานต่างด้าวอยู่ในอัตราที่เหมาะสม ไม่เป็นภาระของบริษัท
- 2.18 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการจ้างแรงงานต่างด้าว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 3.1 แรงงานต่างด้าวไม่สามารถปฏิบัติงานตามเวลาที่บริษัทกำหนดมักหยุดงานหรือขาดงานบ่อย
- 3.2 แรงงานต่างด้าวไม่มีความทุ่มเทในการทำงาน
- 3.3 แรงงานต่างด้าวปกครองยากเพราะไม่เชื่อฟังคำสั่งผู้บริหาร
- 3.4 แรงงานต่างด้าวไม่คิด จะช่วยรักษาผลประโยชน์ขององค์กร
- 3.5 แรงงานต่างด้าวไม่มีความจงรักภักดี และ มักเปลี่ยนงานหรือออกจากงานบ่อย กว่าแรงงานไทย รวมทั้งอาจนำความลับของนายจ้าง ไปเปิดเผย
- 3.6 แรงงานต่างด้าวไม่ให้ความเคารพ และไม่ยอมรับนับถือนายจ้าง
- 3.7 มีปัญหาการลักขโมย
- 3.8 แรงงานต่างด้าว ขี้เกียจ และเกียจงาน
- 3.9 แรงงานต่างด้าวไม่มีความคิดสร้างสรรค์จึง ทำให้ผลงานที่ได้ไม่มีคุณภาพ
- 3.10 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินมากกว่าแรงงานไทย
- 3.11 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมภายในที่ทำงาน
- 3.12 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องเรื่อง การยกย่องชมเชย หรือการให้รางวัลอื่นๆเป็นค่าตอบแทนมากกว่าแรงงานไทย
- 3.13 แรงงานต่างด้าว ในจังหวัดสมุทรสาครมักพักอาศัยกันอยู่กระจัดกระจาย ตามบ้านเช่า และหอพักในชุมชนต่างๆ ทำให้บริษัทจัดรถรับ-ส่งและควบคุมดูแลลำบาก
- 3.14 แรงงานต่างด้าวหาได้ยากในจังหวัดสมุทรสาคร
- 3.15 นโยบายที่ให้แรงงานต่างด้าวทุกคนต้อง ได้รับการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพก่อนเข้าทำงาน ทำให้บริษัทประสบปัญหาในการสรรหาแรงงานต่างด้าวมาทำงานเนื่องจาก ปัญหาเรื่องสุขภาพในอดีตของแรงงานต่างด้าวและปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายสำรองแทน
- 3.16 กฎหมายมีแนวทางปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน ยากต่อการปฏิบัติสำหรับนายจ้างหรือผู้ที่ให้ที่พักพิงแก่แรงงานต่างด้าว
- 3.17 ค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพให้แรงงานต่างด้าวอยู่ในอัตราที่ไม่เหมาะสม ทำให้เป็นภาระกับบริษัทต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มในภายหลัง
- 3.18 มีความเสี่ยง ในการเกิดอาชญากรรม เนื่องจากแรงงานต่างด้าว ไม่มีประวัติที่แน่ชัดและมักอยู่ไม่เป็นที่ มีการเคลื่อนย้ายที่อยู่บ่อย ซึ่งหากก่อเหตุแล้วมักตามจับกุมลำบาก

- 3.19 มีปัญหาแรงงานต่างด้าว เสพยาเสพติด หรือยาขยัน
- 3.20 มีปัญหาเรื่องภาษาในการสื่อสาร เนื่องจากแรงงานต่างด้าวพูด – ฟังภาษาไทยไม่ค่อยได้
- 3.21 มีปัญหาเรื่องโรคติดต่อที่แรงงานต่างด้าวเป็นพาหะนำโรค เช่น วัณโรค โรคเท้าช้าง และ โรคเรื้อน
- 3.22 นโยบายการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และมีระยะเวลาดำเนินการที่เร่งรีบ
- 3.23 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ผู้ประกอบการหรือนายจ้างทราบถึงขั้นตอนการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีน้อย และไม่ทั่วถึง
- 3.24 ขั้นตอนในการขึ้นทะเบียนและการต่อใบอนุญาตทำงาน มีความยุ่งยากซับซ้อนและเสียเวลาในการดำเนินการ เพราะต้องติดต่อกับหลายหน่วยงาน
- 3.25 การขึ้นทะเบียนและการต่อใบอนุญาตทำงานมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง (3,800 บาท)
- 3.26 มีปัญหาการปรับและจับกุมของเจ้าหน้าที่ทำให้เกิดการปิดบังแรงงานต่าง ด้าวที่แท้จริง
- 3.27 มีปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน บางหน่วยงาน
- 3.28 อื่นๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ไม่จ้างแรงงานต่างด้าว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านเลือก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 4.1 แรงงานต่างด้าวไม่สามารถปฏิบัติงานตามเวลาที่บริษัทกำหนดมักหยุดงานหรือขาดงานบ่อย
- 4.2 แรงงานต่างด้าวไม่มีความทุ่มเทในการทำงาน
- 4.3 แรงงานต่างด้าวปกครองยากเพราะ ไม่เชื่อฟังคำสั่งผู้บริหาร
- 4.4 แรงงานต่างด้าวไม่คิด จะช่วยช่วยรักษาผลประโยชน์ขององค์กร
- 4.5 แรงงานต่างด้าวไม่มีความจงรักภักดี และ มักเปลี่ยนงานหรือออกจากงานบ่อย กว่าแรงงานไทย รวมทั้งอาจนำความลับของนายจ้างไปเปิดเผย
- 4.6 แรงงานต่างด้าวไม่ให้ความเคารพ และไม่ยอมรับนับถือนายจ้าง
- 4.7 มีปัญหาการลักขโมย
- 4.8 แรงงานต่างด้าว ขี้เกียจ และเกียจงาน
- 4.9 แรงงานต่างด้าวไม่มีความคิดสร้างสรรค์จึง ทำให้ผลงานที่ได้ไม่มีคุณภาพ
- 4.10 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินมากกว่าแรงงานไทย
- 4.11 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องเรื่องการ จักสภาพแวดล้อมภายในที่ทำงาน
- 4.12 แรงงานต่างด้าวเรียกร้องเรื่อง การยกย่องชมเชย หรือการให้รางวัลอื่นๆเป็นค่าตอบแทนมากกว่าแรงงานไทย
- 4.13 แรงงานต่างด้าว ในจังหวัดสมุทรสาครมักพักอาศัยกันอยู่กระจัดกระจาย ตามบ้านเช่า และหอพักในชุมชนต่างๆ ทำให้บริษัทจัดรถรับ-ส่งและควบคุมดูแลลำบาก
- 4.14 แรงงานต่างด้าว ได้ยากในจังหวัดสมุทรสาคร
- 4.15 นโยบายที่ให้แรงงานต่างด้าวทุกคนต้อง ได้รับการตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพก่อนเข้าทำงาน ทำให้บริษัทประสบปัญหาในการสรรหาแรงงานต่างด้าวมาทำงานเนื่องจาก ปัญหาเรื่องสุขภาพในอดีตของแรงงานต่างด้าวและปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายสำรองแทน
- 4.16 กฎหมายมีแนวทางปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน ยากต่อการปฏิบัติสำหรับนายจ้างหรือผู้ที่ให้ที่พักพิงแก่แรงงานต่างด้าว
- 4.17 ค่าใช้จ่ายในการประกันสุขภาพให้แรงงานต่างด้าวอยู่ในอัตราที่ไม่เหมาะสม ทำให้เป็นภาระกับบริษัทต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ในภายหลัง
- 4.18 มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม เนื่องจากแรงงานต่างด้าว ไม่มีประวัติที่แน่ชัดและมักอยู่ไม่เป็นที่ มีการเคลื่อนย้ายที่อยู่บ่อย ซึ่งหากก่อเหตุแล้วมักตามจับกุมลำบาก

- 4.19 มีปัญหาแรงงานต่างด้าวสุขภาพเสียดหรือยาขยัน
- 4.20 มีปัญหาเรื่องภาษาในการสื่อสาร เนื่องจากแรงงานต่างด้าวพูด – ฟังภาษาไทยไม่ค่อยได้
- 4.21 มีปัญหาเรื่องโรคติดต่อที่แรงงานต่างด้าวเป็นพาหะนำโรค เช่น วัณโรค โรคเท้าช้าง และ โรคเรื้อน
- 4.22 นโยบายการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และมีระยะเวลาดำเนินการที่เร่งรีบ
- 4.23 การประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้ผู้ประกอบการหรือนายจ้างทราบถึงขั้นตอนการขึ้นทะเบียนและต่อใบอนุญาตทำงานมีน้อย และไม่ทั่วถึง
- 4.24 ขั้นตอนในการขึ้นทะเบียนและการต่อใบอนุญาตทำงาน มีความยุ่งยากซับซ้อนและเสียเวลาในการดำเนินการ เพราะต้องติดต่อกับหลายหน่วยงาน
- 4.25 การขึ้นทะเบียนและการต่อใบอนุญาตทำงานมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง (3,800 บาท)
- 4.26 มีปัญหาการปรับและจับกุมของเจ้าหน้าที่ทำให้เกิดการปิดบังแรงงานต่าง ด้าวที่แท้จริง
- 4.27 มีปัญหาการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคน บาง หน่วยงาน
- 4.28 อื่นๆ (โปรดระบุ)
-
-
-
-

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจ้างแรงงานต่างด้าว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลในช่องว่างข้างล่าง

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

6.....

7.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ข

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521

และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานคนต่างด้าว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต
- (2) บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล
- (3) ผู้แทนของประเทศสมาชิกและพนักงานขององค์การสหประชาชาติ
- (4) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศ เพื่อมาทำงานประจำอยู่ใน (1-3)
- (5) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ หรือภารกิจตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(6) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจ เพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลปะ การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะ ได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(7) บุคคลซึ่งรัฐบาลอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใด

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“ทำงาน” หมายความว่า การทำงาน โดยใช้กำลังกายหรือ ความรู้ด้วยประสงค์ค้าง

หรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

“คณะกรรมการ”หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ดูแลการทำงาน ของคนต่างด้าว

“พนักงานเจ้าหน้าที่”หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนการทำงานของคนต่างด้าว

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ภายใต้บังคับมาตรา 12 งานใดที่ห้ามคนต่างด้าวทำในท้องที่ใด เมื่อใด โดยห้ามเด็ดขาด หรือห้าม โดยมีเงื่อนไขอย่างใดเพียงใดให้กำหนดโดย พระราชกฤษฎีกา

มาตรา 7 ภายใต้บังคับมาตรา 10 งานใดที่มีได้ห้ามไว้พระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา 6 คนต่างด้าวจะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนมีระยะเวลาการทำงานไม่เกิน 15 วันแต่คนต่างด้าวนั้นจะทำงานได้เมื่อ ได้รับหนังสือแจ้งให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 8 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง บุคคลใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักรจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวนั้นต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา 9 ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานตามมาตรา 7 และมาตรา 8 อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดเพื่อให้คนต่างด้าวปฏิบัติก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นต้องให้คนต่างด้าวให้คำรับรองก่อนว่าจะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นได้และถ้าเป็นกรณีตามมาตรา 8 คนต่างด้าวนั้นต้องให้คำรับรองก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา 10 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่นให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมายใน 30 วัน นับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ถ้าคนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรแล้วระยะเวลา 30 วัน ให้นับแต่วันที่ทราบการได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่นในระหว่างรอรับใบอนุญาตให้ยื่นคำขอทำงานไปพลางก่อนได้

มาตรา 11 คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 7 ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีชื่อได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือเดินทางผ่าน

(2) ไม่เป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติ หรือต้องห้ามตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 12 คนต่างด้าวดังต่อไปนี้จะทำงานใดได้เฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(1) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(2) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(3) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

(4) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา 13 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุ 1 ปีนับแต่วันออกเว้นแต่

(1) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 10 ให้มีอายุเท่าเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้นๆ

(2) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ให้มีอายุตามที่อธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด แต่ไม่ให้เกินหนึ่งปีนับแต่วันออก

(3) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรในขณะออกใบอนุญาต

(4) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ไทย โดยไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน ให้มีอายุ 30 วัน นับแต่วันออก

มาตรา 14 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา 10 ได้รับการขยายระยะเวลาการทำงานตามกฎหมายนั้นๆ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งค่านายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับการขยายระยะเวลา และให้นายทะเบียนแจ้งการขยาย ระยะเวลา นั้นลงในใบอนุญาต

มาตรา 15 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไปให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ขอการต่ออายุใบอนุญาตทำงานไปพลางก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ

การต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อได้ครั้งละ 1 ปี เว้นแต่

(1) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 13 (3) ให้ต่ออายุได้อีกไม่เกินระยะเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับการขยายระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร

(2) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 13 (4) ให้ต่ออายุได้อีกครั้งละ 30 วัน เว้นแต่คนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป โดยมีกำหนดเวลาที่แน่นอนเกินกว่า 30 วัน ให้ต่ออายุใบอนุญาตได้เท่าระยะเวลาที่รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร แต่ไม่เกิน 1 ปี

มาตรา 16 รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการในกรณี ดังต่อไปนี้

(1) การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 ,12

(2) การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15

(3) การขอรับใบแทนและออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา 19

(4) การขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานตามมาตรา 21

(5) การออกบัตรประจำตัวตามมาตรา 31

มาตรา 17 ในกรณีที่ไม้ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 10 มาตรา 12 หรือไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15 หรือไม่อนุญาตให้ทำงานอื่นหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานตามมาตรา 21 ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาตเมื่อได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้รับอุทธรณ์นำส่งคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน ให้คณะกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน และให้รัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 18 ผู้รับใบอนุญาตต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงานเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ

มาตรา 19 ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทน ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

มาตรา 20 ในกรณีที่คนต่างด้าวเลิกทำงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ส่งมอบใบอนุญาตคืนให้แก่นายทะเบียนในท้องที่จังหวัดที่ตั้งสถานที่ทำงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกทำงานนั้น

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำงานอื่นใด นอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงาน หรือรับคนต่างด้าวเข้าทำงานที่มีลักษณะหรือเงื่อนไขในการทำงานแตกต่างไปจากที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 23 บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือให้คนต่างด้าวย้ายไปทำงานในท้องที่อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือมีคนต่างด้าวออกจากงาน ให้บุคคลนั้นแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือวันที่คนต่างด้าวนั้นย้ายหรือออกจากงานแล้วแต่กรณี

มาตรา 24 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 25 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 26 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก

มาตรา 27 คณะกรรมการมีหน้าที่วินิจฉัยให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีดังนี้

- (1) การออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 4 (6) และมาตรา 6
- (2) การกำหนดงานที่รัฐมนตรีจะประกาศตามมาตรา 12
- (3) การออกกฎกระทรวงตามมาตรา 16
- (4) การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 17

มาตรา 28 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้ทำกิจการ หรือพิจารณาเรื่องใดอันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา 30 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ

มาตรา 31 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัว

มาตรา 32 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 33 คนต่างด้าวผู้ใดทำงาน โดยฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 34 คนต่างด้าวผู้ใดทำงาน โดยฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 9 หรือทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 35 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 10 หรือมาตรา 18 หรือ มาตรา 20 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท

มาตรา 36 ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 หรือมาตรา 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 37 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือได้ยื่นคำขอแล้วแต่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 15 และคนต่างด้าวผู้นั้นมิได้อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน หรือได้อุทธรณ์แล้วแต่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยให้อนุญาตตามมาตรา 17 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับมาตรา 38 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 39 ผู้ใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา 22 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 40 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 หรือมาตรา 42 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 41 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียก หรือ ไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา 42 บุคคลใดมีคนต่างด้าวทำงานในธุรกิจของตนก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ใช้บังคับและยังมีได้แจ้งรายการเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ทำงานอยู่กับตนตามข้อ 35 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้บุคคลนั้นแจ้งรายการดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับ

มาตรา 43 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ให้ใช้ได้ต่อไปตราบเท่าที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ

มาตรา 44 คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ใช้บังคับและยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา 45 คนต่างด้าวมาตรา 12 ซึ่งทำงานโดยอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 12

มาตรา 46 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศหรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดี หรือใบอนุญาต ซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 322 เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ต่อไปและให้ถือเสมือนเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงและประกาศหรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดีหรือใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตปีละ	1,000 บาท
(2) การต่ออายุใบรับอนุญาตหรือการขยายระยะเวลาทำงานปีละ	1,000 บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาต	300 บาท
(4) การอนุญาตให้ทำงานอื่นหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ทำงาน	500 บาท

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับคนต่างด้าว ดังนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522”

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“คนเข้าเมือง” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“เจ้าบ้าน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวครอบครองบ้านในฐานะเป็นเจ้าของผู้

เช่าหรือในฐานะอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

มาตรา 29 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบคนต่างด้าวผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาใน

ราชอาณาจักร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะจัดการควบคุมคนต่างด้าวผู้นั้นไว้ในพาหนะหรือให้ส่งตัวไปยังสถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ควบคุมไว้ตรวจสอบ หรือให้ส่งตัวกลับไปนอกราชอาณาจักร

มาตรา 63 ผู้ใดนำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร หรือกระทำการด้วยประการใดๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 64 ผู้ใดรู้ว่าคนต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เข้าพักอาศัยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นรู้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนไม่รู้อย่างได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำความผิดจะไม่ลงโทษก็ได้

ความผิดและอัตราโทษตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

1. สำหรับคนต่างด้าว

ลำดับ	ข้อหาหรือฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ
1	เข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งมิใช่ช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ม.11,62	จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองหมื่นบาทถ้าผู้กระทำผิดเป็นคนสัญชาติไทยปรับไม่เกินสองพันบาท
2	เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่มียื่นรายการตามแบบ และไม่ผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่	ม.18 วรรค 62	จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองหมื่นบาทถ้าผู้กระทำเป็นคนสัญชาติไทยปรับไม่เกินสองพันบาท
3	คนต่างด้าวหลบหนีไปจากพาหนะหรือหลบหนีไปในระหว่างส่งตัวไปยังสถานที่ใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ควบคุมตัวไว้หรือส่งตัวไปสถานที่ใดที่หนึ่ง หรือหลบหนีไประหว่างถูกกักตัวหรือควบคุมตามอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง		จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
4	คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวประกอบอาชีพหรือรับจ้างโดยไม่ได้รับอนุญาต ข้อยกเว้น 1. อาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำโดยเด็ดขาด ตาม พ.ร.บ.การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 มาตรา 6, 23 2. หากทำงานแตกต่างจากใบอนุญาต หรือสถานที่ก็เป็นความผิด ตาม พ.ร.บ. การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 มาตรา 21, 28		จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ลำดับ	ข้อหาหรือฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ
5	คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ไม่พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	ม.37(2) 76	ปรับไม่เกินห้าพันบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
6	คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่แจ้งการเปลี่ยนที่พักต่อเจ้าพนักงานตำรวจภายใน 24 ชั่วโมง	ม. 37(3) 76	ปรับไม่เกินห้าพันบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติได้ถูกต้อง
7	คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ไม่แจ้งการเดินทางไปจังหวัดอื่น และอยู่ในจังหวัดนั้นเกิน 24 ชั่วโมง ต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ภายใน 48 ชั่วโมง	ม.37(4) 76	ปรับไม่เกินห้าพันบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
8	คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ไม่แจ้งที่พักอาศัยของตนเมื่อครบกำหนด 90 วัน หรือทุกระยะ 90 วัน	ม.37(5) 76	ปรับไม่เกินห้าพันบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
9	คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตสิ้นสุด หรือถูกเพิกถอน	ม.81	จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
10	คนต่างด้าวหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตาม ข้อสั่ง หรือ ไม่ยอมรับทราบคำสั่งของรัฐมนตรี คณะกรรมการ อธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายซึ่งสั่งการแก่คนต่างด้าวตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมืองฯ	ม.82	ปรับไม่เกินห้าพันบาทหากเป็นคำสั่งให้กลับออกไปนอกราชอาณาจักรจำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

2. มุขกมลทั่วไป

ลำดับ	ข้อหาหรือฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ
1.	ไม่มาให้ข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารให้ คณะกรรมการ		ปรับไม่เกินห้าพันบาท
2.	นำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร หรือกระทำการด้วยประการใดๆ อันเป็นการ อุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวก แก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักร	ม. 63	จำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่ เกินหนึ่งแสนบาท
3.	ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการ ใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวซึ่งรู้ว่าเข้ามาใน ราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพ.ร.บ.คนเข้าเมืองฯ เพื่อให้พ้นจากการจับกุม	ม. 64	จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่ เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่เป็น การกระทำเพื่อช่วยเหลือบิดา มารดา บุตร สามีหรือภริยา ของผู้กระทำความผิดจะไม่ลงโทษ ก็ได้
4.	ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ พาหนะซึ่งเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่จัดไว้ เพื่อการตรวจก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการ ความเสร็จ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่	ม. 31,74	ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
5.	ขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ พาหนะที่จะออกไปนอกราชอาณาจักรหรือ บริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจ ใน ระหว่างผู้ที่ออกไปนอกราชอาณาจักรยัง มิได้ขึ้นไปบนพาหนะ	ม. 31,74	ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
6.	เจ้าของ หรือครอบครองเคหสถานหรือผู้จัดการ รับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ใน	ม.38,77	ปรับไม่เกินสองพันบาทถ้า เป็นผู้จัดการ

ลำดับ	ข้อหาหรือฐานความผิด	มาตรา	อัตราโทษ
	ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัยแล้วไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 24 ชั่วโมง		โรงแรมปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท
7.	ผู้ถือหรือผู้ครอบครองไม่ส่งคืนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ที่ใช้ไม่ได้ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ครอบครองไม่ส่งใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของตนต่างตัวที่ตายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่	ม.49,79	ปรับไม่เกินห้าพันบาท
8.	ทำลายหรือทำให้เปลี่ยนแปลงซึ่งคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการโดยคดีคำสั่งไว้กับหรือประทับข้อความคำสั่งลงไว้บนตัวเอกสาร หรือหลักฐานเพื่อมิให้เจ้าของพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ หรือผู้ออกตั๋วหรือเอกสาร หรือหลักฐานทราบถึงคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	ม. 56 วรรค สอง,80	ปรับไม่เกินห้าพันบาท

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสุณีย์ จ้อยจำรัส
วัน เดือน ปี เกิด	23 พฤศจิกายน 2503
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนภัทรญาณวิทยา ปีการศึกษา 2521 สำเร็จการศึกษานุปริญญา การตลาด วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2526 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2527 – 2529 Supervisor Sales Marketing บริษัท Annabel Jewerly พ.ศ. 2529 – 2530 เจ้าหน้าที่การตลาดและติดตามหนี้ โรงพยาบาลศรีวิชัย 1 พ.ศ. 2531- 2537 ผู้จัดการฝ่ายธุรการและการตลาด โรงพยาบาลศรีวิชัย 2 พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงพยาบาลศรีวิชัย 5